

ใบความรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับของภาษา
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาพัฒนาชีวิต
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ระดับของภาษา
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๕๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

การใช้ภาษาขึ้นอยู่กับสถานการณ์ โอกาส ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และกาลเทศะ ซึ่งสามารถแบ่งได้ ๓ ระดับ ได้แก่ ภาษาระดับทางการ ภาษาระดับกึ่งทางการ และภาษาระดับไม่เป็นทางการ ดังนี้

๑. ภาษาระดับทางการ คือ ภาษาที่ใช้สื่อสารในทางราชการ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าภาษาราชการ เป็นภาษาที่ต้องการความถูกต้อง เหมาะสม สุภาพ ลักษณะของภาษาระดับทางการ เช่น

- ปลาจัดเป็นสัตว์เลือดเย็นที่อาศัยอยู่ในแหล่งน้ำ
- น้ำเป็นส่วนประกอบที่มีปริมาณมากที่สุดในร่างกายมนุษย์

๒. ภาษาระดับกึ่งทางการ (ภาษากึ่งทางการ) คือ ภาษาที่มีลักษณะปนกันระหว่างภาษาระดับทางการและภาษาระดับไม่เป็นทางการ มักใช้กับคนที่ไม่ค่อยสนิทสนมคุ้นเคยกัน ลักษณะของภาษาระดับกึ่งทางการ เช่น

- แม่เปิดร้านน้ำอยู่หน้าโรงบาล
- คุณพ่อบินไปญี่ปุ่นเมื่อสัปดาห์ก่อน
- หนังสือบ้านเช่าบูชายัญน่ากลัวมาก

๓. ภาษาระดับไม่เป็นทางการ (ภาษาปาก) คือ ภาษาที่ไม่นิยมใช้ในการเขียน ใช้พูดสนทนาในชีวิตประจำวันกับคนที่สนิทสนมคุ้นเคย เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อนสนิท ไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของไวยากรณ์ แต่สื่อสารได้ชัดเจน อาจมีคำที่ไม่สุภาพปะปนได้ เช่น

- ไปไหนมา
- ฉันทไปก่อนนะ
- กินข้าวหรือยัง
- เราช่ามันไม่โอ